

svarende Bestemmelse om forhøjet Straf for Berigelsesforbrydelser, der *udføres erhvervs- eller vanemæssigt*.

§ 287 (U. § 261, jfr. Mot. Sp. 380—81) hjemler Adgang til *Strafnedsættelse*, naar de i de foregaaende Paragraffer nævnte Berigelsesforbrydelser er af særlig ringe Strafverdighed. Som Grunde til en saadan Strafnedsættelse nævner Udkastet de tilvendte Genstande eller det lidte Formue-tabs ringe Betydning. Man har udeladt dette, idet man er af den Mening, at de paagældende Forhold ikke i al Almindelighed kan siges at være Udtryk for, at vedkommende Forbrydelse er af særlig ringe Strafverdighed, men ofte skyldes Strafverdigheden ganske ofte vedkommende Omstændigheder. Som allerede ovenfor anført er Hjemmelen til en mildere Behandling (Straffrihed), for saa vidt angaar Rapseri og ulovlig Omgang med Hittegods, optaget i Paragraffen om selve Normalstraffen (§ 284). Trods den ny Bestemmelse om Rapseri bør Tyveri stadig nævnes blandt de Forbrydelser, der omfattes af § 287, idet Rapseri ikke omfatter alle de Forhold, hvor den almindelige Straf i § 284, Stk. 1 ikke bør komme til Anvendelse.

Til § 288. (U. § 263, jfr. Mot. Sp. 381—82).

Paragraffen handler om *Røveri*. Denne Forbrydelse maa anses for væsentlig grovere end de andre Berigelsesforbrydelser, og den er derfor behandlet særskilt, jfr. nu Straffelovens § 243.

I Paragraffens Stk. 2 er hjemlet fakultativ Strafforhøjelse dels i Almindelighed, naar Røveriet har haft en særlig farlig Karakter, dels naar Forbrydelsen er udøvet erhvervs- eller vanemæssigt (jfr. § 286), dels i visse Gentagelsestilfælde. I sidstnævnte Henseende har man ikke kunnet følge Udkastet, der gaar videre end Straffeloven, idet der er tillagt Domme for alle Berigelsesforbrydelser, naar de lyder paa Fængsel, og endvidere lignende Domme for Legemskrænkelser m. v. Gentagelsesvirkning overfor senere begaaet Røveri. I Lighed med Bestemmelsen i § 285, Stk. 2 foreslaas der kun tillagt groft Tyveri Gentagelsesvirkning overfor Røveri.

Til § 289. (U. § 184, jfr. Mot. Sp. 304).

Denne Bestemmelse om *Meddelelse af Polititilhold* træder ligesom Lovforslagets § 203 i Stedet for Lov 3. Marts 1860 § 2, 3die Punktum. Medens ifølge Udkastets § 184 saadant Tilhold kan gives enhver, der mere end een Gang er dømt for en

Berigelsesforbrydelse, foreslaas i § 289 Anvendelsen betinget af, at vedkommende mere end een Gang har været dømt til højere Straf end Hæfte, for derved at undtage de mindre graverende Tilfælde, paa hvilke Bestemmelsen ikke bør finde Anvendelse. Endvidere har man begrænset Politiets Beføjelse efter Bestemmelsen paa tilsvarende Maade som ovenfor med Hensyn til Reglen i § 203 anført.

Der er ikke fundet Grund til i § 289, Stk. 2, saaledes som i § 203, Stk. 2, at udelukke Anvendelsen af Hæfte.

Til § 290. (U. § 264, jfr. Mot. Sp. 382).

Paragraffen indeholder Reglerne om *Paatale*. Bestemmelserne i Stk. 2 betegner en betydelig Udvidelse af Adgangen til at lade Paatale bortfalde efter den forurettedes Begæring, jfr. nu Straffelovens §§ 235 og 256.

29de Kapitel.

Andre straffbare Formuekrænkelser.

Fælles for de i Kapitel 29 omhandlede Formuekrænkelser er, at der ikke til dem kræves Berigelseshensigt. Foreligger saadan Hensigt, vil Forholdet eventuelt falde ind under Kapitel 28, se f. Eks. det i § 292 omhandlede Forhold sammenholdt med Forbrydelsen efter § 282. Mange af de i Kapitel 29 omhandlede Forhold slutter sig i det hele mer eller mindre nær til de egentlige Berigelsesforbrydelser.

Til § 291. (U. § 265, jfr. Mot. Sp. 382—84).

Paragraffen træder i Stedet for Straffelovens § 296, men medtager foruden *Ødelæggelse* og *Beskadigelse* udtrykkeligt *Bortskaffelse af Ting*, hvorved forstås, at Tingen skaffes af Vejen, saaledes at den ikke eller kun ved vanskelige eller bekostelige Foranstaltninger kan faas tilbage.

Stk. 2 er affattet i Overensstemmelse med Lovforslagets Formulering af Bestemmelserne om de almentfarlige Forbrydelser, jfr. Mot. Sp. 383.

Straffen efter § 265 foreslaas saavel i Stk. 1 som Stk. 2 betydeligt skærpet i Forhold til Straffelovens § 296 ud fra den Betragtning, at Ødelæggelse af fremmed Ejendom kan være Udtryk for en saa ondartet Ødelæggelseslyst og et saa samfundsfjendeligt Sidelag, at en kraftig Repression gennem Straf maa anses for paakrævet.

Den i Udkastets § 265, Stk. 3 foreslaaede Straf for visse Tilfælde af Uagtsom-